

Forventning skulde fremkomme for Ministeren. Dplysninger, der gjorde Identiteten tvivlsomme, end den er i Dieblisset, skal Henviisningen selvfølgelig ingen Betydning have; at det i Dvirgt ikke har ladet sig oplære fuldstændig, hvorledes Sagen egentlig er gaaet til, kan være forklarligt under de dæværende Krigsforhold, men derunder bør efter Udvalgets Mening den enkelte Mand ikke lide. Jeg skal derfor fremdeles opfordre Thinget til at henvise dette Andragende til Ministeren. — Det glæder mig, at Krigsministeren saa velvillig har taget mod Andragendet fra de pensionerede Officerer paa Frederiksberg. Jeg haaber, at han vil komme til det Resultat, at den Bet. jeg antydede, er den reite, nemlig at forelægge en Lov. Om man nu vil kalde denne Lov en aauthentisk Fortolkning, eller en ny Lovbestemmelse, er ikke væsentligt for mig; der vil kun blive den Forskjel, at hvis det bliver en aauthentisk Fortolkning, vil Lovene have tilbagevirkende Kraft, og det af Andragerne allerede Erlagte maatte da tilbagebetales; men dette tror jeg ikke en Gang de selv for Alvor gjøre Fordring paa, naar de kun fremtidig blive frie for at betale Afgift til Kommunen, hvilket vil opnaas ved en sædvanlig Lov. — Jeg haaber, at den ærede Minister ved nærmere Overveelse af (Bet. 35) Christensens Sag vil tage paa den med alt billigt Hensyn. Jeg kan forstaa, at den ærede Minister nødvendig vil gjøre Ekridt, som kunde se ud, som om han desavouerede sine Underordnede, der igjen have staaet i overordnet Forhold til denne Mand, men jeg haaber, at blot en Fortsættelse af den Understøttelse, som den ærede Minister for dette Aar har ladet Andrageren faae, vil jævne denne Sag paa den for alle Parter bedste Maade. — Ved Andragendet fra Skolelærer Hansen (Bet. Nr. 38), som er anbefalet af Mindretallet, skal jeg ganske henstille til det høie Thing, hvad det vil gjøre. Efter Udtalelserne fra den ærede Minister maa det anses som givet, at denne Mand har været en særdeles slink og paalidelig Godsvært. Udvalgets Hlerial er kin i Almindelighed noget betænkeligt ved at tage sig af den Slags Sager. Det kunde have betænkelige Følger for Statskassen, hvis man ikke i den Slags Sager gif frem med en

vis Strengthed. Naar Monstringskommissionen, Overmonstringskommissionen og Krigsministeriet have undersøgt Sagen, mener jeg, at der ikke som Regel bør etableres en sjerde Instans i Rigsdagen. Følger kunde let blive, at man altsor ofte blev belempret med den Slags Sager; i Dvirgt skal jeg ganske henstille til det høie Thing, hvad Bestemmelse det vil tage i denne Sag. — Den af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Villé) gjorte Indstilling kan Udvalget kun fraraade det høie Thing at vedtage. Sagen er nemlig den, at det er Udvalgets Opsattelse af Lov 6te Marts 1869, at en saadan Tilladelse som den ansøgte vilde være i Strid med Loven, en Opsattelse, der vistnok ogsaa deles af den ærede Justitsminister, da han ikke har indladt sig paa at give den begjerte Tilladelse, skjøndt jeg tør antage, at han nærer samme Sympathi, som vistnok saagodtsom hele det danske Folk i Almindelighed har for den Sag, hvorm Her er Tale. Naar der i Lovens tales om, at der kan tillades Lotteri for velvædige Diemed, forekommer det mig klart, at der kun er tænkt paa saadanne Lotterier, hvis Udbytte kommer Indlandet til Gode. Naar der her er Spørgsmaal om velvædige Diemed, kan man ikke stille sig paa et saa kosmopolitisk Standpunkt, som Tilfældet vilde blive, hvis man tager flige Foretagender i Udlandet med. Følger af, at man anbefalede dette Andragende, vilde — som det let ses — kunne føre til mindre heldige Konseventjer, til andre lignende Andragender, som vist ikke kunde gjøre Krav paa Sympathi her hos os. Jeg kan derfor ikke paa Udvalgets Vegne tillade Thinget at henvise det nævnte Andragende til Ministeren. — Hvad dernæst angaar det af den ærede Rigsdagsmand for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd) stillede Forslag (Betænkning Nr. 37), da maa jeg paa Udvalgets Vegne tillade mig at fraraade Thinget at følge det ærede Medlem. Jeg vil gjøre ærede Medlemmer opmærksomme paa, at der her ikke er Spørgsmaal om nogen Ubesyddelighed, idet nemlig den Sum, der er Spørgsmaal om, er omtrent 100,000 Rd.; det er omtrent Størrelsen af den Fordring, som de tidligere Forpagtere mene nu at kunne